

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM, Gyldendal, 1971), s. 108. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952570690128/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

sinde have spadsert med hinanden giennem denne Hede." Jeg fortaite ham endnu kortere min Historie end han havde fortalt mig sin – han udførte derpaa nøiere hvad han alt havde sagt mig – jeg ligeledes; og neppe havde vi paa denne Maade spadseret en halv Miil, før vort gjensidige Bekjendskab var fuldstændigere end det ved mange Aars daglige Omgang i en Stad sandsynligviis havde villet blive det.

Hede-Philosophie

„Jeg holdt Dem strax for en Stoiker“ – sagde han – „hvorfor holdt De mig?“ – „For en Epicuraer," svarte jeg. – „De er meget oprigtig!“ „Paa en Skueplads, som denne, behøves ingen Madske," blev jeg ved.

– „*To be or not to be that is the question!*"*

Han anbragte denne første Linie af Hamlets Monolog over Selvmord med en saa betydende Mine, med en saa betydende Tone ved denne, som det syntes mig, meget lidt passende Leilighed – at jeg strax sagde til mig selv: Enten er denne Mand en Nar eller en Viis! i det han bad mig ind i sin Vogn, som langsom rullede ved Siden af os, og som han i dette Øieblik bød holde stille. Jeg imodtog Tilbuddet – vi satte os – og Kudsken kørte til.

Aristipp selv havde ikke kunnet ønske at sidde mageligere. Jeg længtes efter Opløsningen af den dobbelte Opgave: *To be? or not to be? – og Nar? eller ikke Nar?*

„Jeg gad afhandlet denne Materie med alle tænkende Mennesker“ – begyndte han. „De maa tilgive mig, at jeg syntes at fremtrække den ved Haarene; men Tiden er for kort i denne Verden til lange Preliminariet“ –

Han er ingen Nar! sagde jeg ved mig selv – „Jeg frygter," udbrød jeg høit, „at min individuelle Mening om denne Shakespearske Linie er alt for individuel til at –

„Jo individuelle jo kjærkomne!“ – sagde han hurtig.

Han er aldeles ingen Nar tænkte jeg. „Min særdeles individu-

* *At være til, eller ikke at være til, see det er Kauden!*